

Minden festmény kockadobás. Krajcsovics Éva akvarellsorozatát újra és újra végignézve egyre hangosabban szólalt meg bennem ez a Mallarmé-parafraíz. Az eredeti úgy szól: Minden gondolat kockadobás. A nevezetes poémának

12 Komálovics Zoltán

MINDEN FESTMÉNY KOCKADOBÁS

Krajcsovics Éva akvarelljeiről

nevezetes a tapasztalati üledéke is: „A kockadobás soha nem szünteti meg a véletlent.” Kedves vendégek, abba a szerencsés helyzetbe kerültem, hogy mialatt a megnyitó szövegén töprengtem, a győri *Műhely* folyóirat Öröm te-

matikájú számában megjelent Krajcsovics Éva *Festőnaplójának* egy részlete. Ebben a következőket olvashatjuk: „Míg az olajnál én gazdálkodom az idővel és a döntéseimmel, az akvarellnél mindezeket behatárolja az anyag. Amikor lemosom, ott a váratlan. Minden alkalommal rögtön döntenem kell, mennyit fogadok el, mit semmisítek meg a még megmaradtból.” Éva gondolata kísértetiesen összecseng Mallarméval. Az akvarell sosem szünteti meg a véletlent, vagy, ahogy ő mondja a váratlant. Hiszen bármennyi lemosás, döntés, megsemmisítés után is újra valami váratlan áll elő. A váratlan, a véletlen egy újabb arca, újabb rétege. Talán éppen ez adja ennek a technikának azt az örvényerőt, amely újra és újra beszippantja az alkotót.

Rétegek-fürdetés-szárítás. A fürdés mozzanatai a meztelen felületen.

Kedves érdeklődő közönség a következőkben az akvarellsorozat három lényegi elméről szeretnék beszélni, ám lehet, hogy ez a három elem valójában egy, s ha ez így van, akkor ez az egység a forma belső jogosultsága fogalmában összegződik. Tehát egyrészt a Kékről, másrészt a Vízről, harmadrészt a Papírszürkéről szeretnék beszélni Éva akvarelljei kapcsán. Tudatunk atomszerkezetében a kékség, a víz és a papír egymástól elválaszthatatlan és egymásról leválaszthatatlan elemi elrendeződést mutat. Egymásba vannak ázva. Ez azért fontos, mert a kiállításon látható képek modellje-képtárgya egy üres papírlap. Azaz az egyik legegyszerűbb forma, a téglalap és hozzá a papírszürke.

